Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

ad eos vehit. psa nos diuine offert ma-
iestati. concues angelorꝫ instituit ⁊ eter-
ne beatitudinis nos cõpotes facit. Meri
to igitur parens noster eam nobis ample-
randam iubens ait. Preposito tantꝫ pa
tri obediatur. Sed proh dolor. quo-
niã multi habitũ nomenꝫ religionis ha
bentis multis multiplicibusꝫ modis. sa-
crosancte obedientie meritũ deperdunt.
Nãꝫ interdum sic iussa partiuntur. vt in
quibusdam parerent. in alijs vero reniteãt
quod apostolus Paulus ad Corinthe-
os scribens detestat his verbis. Ideo vo
bis scripsi. vt cognoscã experimentum ve
strum vtrꝫ in omnibus obedientes sitis
Nonnũꝫ ⁊ si faciant que iubent. non ta
men imperantis seruant modum. quini-
mo econtrario operantur. non attenden
tes q̃ in omni obedientie actione pulcher
rimũ est precipientis voluntati. ceu apo-
stoli faciebant. morem gerere. de quibus
euangelista Mathe⁹ ita inquit. Euntes
discipuli fecerũt sicut precepit eis Jesus
Aliquãdo ita se difficiles ad obediendũ
reddunt. vt non parum superiorum men
tem dolore afficiãt. quos Apostolus iu-
deos monẽs obiurgatur hoc pacto. Obe
dite prepositis vris ⁊ subiacete eis. Ipsi
enim peruigilant quasi rationem redd-
turi de animabus vestris. vt cuꝫ gaudio
hoc faciant ⁊ non gementes. Porro tũc
prelati subditorꝫ luunt ⁊ gemũt animas.
q̃ eos in seruandis mandatis duros in
tuentur. econtra. tunc gaudiũ de illis su
munt. q̃ promptos. ac citissimos eos ad
obediendũ esse dinoscũt. Q̃ꝫ aliqui re
ligiosi. nescio qua freti superstitione. nisi
sub forma precepi exprimant. preposito-
rũ verbis parere negligũt. cum tñ ad sim-
plum verbũ. ⁊ si fieri posset ad nutum fo
ret obediendum platis. Magis quippe
meritoria est obedientia. si. vt Bernardo
placet. id quod disciplinę vigor imponit
nullo cogẽte humilitas seruauerit. Rur-
sus q̃ꝫ aliqui tam pueri sunt. vt etiam
data opera rẽ male ⁊ infraudẽ faciãt. que
iubet ne scꝫ iterum iniungatur faciendą.
ceu iumẽtũ quod e stabulo eductum cal-
citrat ⁊ ambulare repugnat. ne videlꝫ de
cetero educat. Mis nimirꝫ vates dei Hie
remias maledicit. Maledictus inq̃t qui
opus dei facit fraudulenter. Nonnulli sunt
adeo elati. q̃ sibi potiꝰ malunt vt a mato
ribus obediat. q̃ ipsi earum iussa capes-
sere. de quibꝰ Bernũ. ait. Multorꝫ peruer
sitas hodie exigit. vt seniori dicãt. q̃d vis
vt faciã tibi. ⁊ nõ ipsi querunt. dñe quid
me vis facere. O breue verbũ. sed viuũ. sꝫ
plenũ. sed efficax ⁊ dignũ oim acceptõe.
sic enim dignum est oĩno dñe. Non meam
a te. sed tuam a me ⁊ queri ⁊ fieri volun-
tatem. plerique sue cõfidentes sapientie ab
alijs regi dedignant. quo fit. vt minus se
exhibeant obedientes. quibꝰ palam obuiã
fit. vniuersi dispositio. qua quidẽ fieri nul
latenus põt. vt alicui vniuersa nõ subij-
ciat creatura. Solus enim immortalis ⁊ pre
potens deꝰ est. q̃ nulli nature obediẽs aut
subiectus ẽ. sed oẽm regit ipse naturã. Nõ
desunt insup. qui nõ modo nõ libent obe
diunt. sed velut equi indomiti oia reijci-
unt obedientie onera. cõtra q̃s grauis ex-
tat cuiusdam seni sententia astruẽtis. Re
ligiosum oportere sitem esse asino. cuius
officiũ est indifferent quodcũꝫ onꝰ de-
ferre. Sepenumero se impotẽtes astruũt
inde parere fugiũt. Sed hi apostolũ le-
gant dicentẽ. oia possum in eo q̃ me con
fortant. hi ad sanctos martires intendãt.
qui diuino roborati solamine. oia tormẽ
torum genera equo animo ferebant. q̃ si
etiam quod precipit impossibile videat.
tẽptare nihilominꝰ subditi debent iuxta
diui Benedicti documẽta illud p viribꝰ
adimplere. vbi autem deficerẽt vlteriꝰ per
gere minime tenent. Tertio sũt quibus
cũ illud q̃d nõ libet precipit intentionez
peruertũt mandantis astruentes id odio
vel passiõe. aut alterius contemplatione
iubeat. Sed nõ sufficit exterius obtempe
rare maioribus nostris. vt Bernardus in
quit. nisi ex intimo cordis affectu sublimi
ter sentiamꝰ de eis. Plerũꝫ sunt qui ad
mandati attendentes substantiaz prece-
ptoris intentionem parupendũt. cum tñ
econtra fidelis piaꝫ mens studere debe
at. proinde a saluatore mũdi liberati. lau
dabilius fecisse putantur. cum ipsum pre
dicarũt. q̃ si tacuissent. q̃ꝫ vt tacuissent
iusserat q̃m taciturnitatem iubendo do-
minus inanis glorie fugiende potius ex
emplum dare. q̃ eos ad silentiũ obliga-
re intendebat. frequenter religiosi viri ma
iorą implentes. minorą cõtẽnũt manda-